USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobců: **a) I. D., b) L. N.,** proti žalovanému: **Česká advokátní komora,** se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutím žalovaného ze dne 10. 2. 2018, č. j. 10.01-001179/17, č. j. 10.01-001180/17 a č. j. 10.01-000004/18-002, vedeném dosud u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 60/2018, o návrhu žalobců na přikázání věci z důvodu vhodnosti jinému krajskému soudu,

takto:

Věc dosud vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 60/2018 **se přikazuje** k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

Odůvodnění:

[1] Žalobou podanou k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobci domáhají zrušení shora označených rozhodnutí žalované. V žalobě zároveň navrhli delegaci vhodnou ve smyslu § 9 odst. 2 s. ř. s. Městský soud přípisem ze dne 19. 4. 2018, č. j. 6 A 60/2018 – 71, postoupil návrh žalobců na delegaci vhodnou Nejvyššímu správnímu soudu, který je k rozhodnutí o něm příslušný.

[2] Žalobci v předmětném návrhu uvedli, že jsou těžce zdravotně postiženi. Žalobkyně proto není schopna se vůbec k případnému jednání k městskému soudu dostavit. Trpěla pásovým oparem, v jehož důsledku došlo k poškození nervových zakončení v její levé noze, což jí způsobuje konstantní bolesti a vyvolává nutnost průběžného střídání poloh nohy. Žalobce má relativně čerstvě zhojené fraktury zápěstí a neúplně obnovenou funkčnost rukou, přičemž se u něj projevily výpadky motoriky pravé nohy, jež zapříčiňují nestabilitu pohybu a pády. Žalobci rovněž poukázali na dřívější rozhodování Nejvyššího správního soudu o návrzích žalobkyně na delegaci vhodnou v řízeních vedených taktéž u městského soudu, konkrétně usnesení ze dne 1. 11. 2017, č. j. Nad 309/2017 – 184 a usnesení ze dne 21. 3. 2018, č. j. Nad 51/2018 – 106. Těmito usneseními přikázal Nejvyšší správní soud příslušné věci k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Brně.

[3] Žalovaná ve vyjádření k návrhu žalobců uvedla, že neshledává důvody pro přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti, navrhla však ke zvážení provedení výslechu žalobců dožádaným soudem. V případě, že by Nejvyšší správní soud zaujal ve věci odlišný názor, navrhuje žalovaná přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Žalovaná rovněž vznesla pochybnosti o pravomoci soudů ve správním soudnictví k projednání merita předmětné správní žaloby, neboť petitorně jde v podstatě o žalobu na náhradu škody.

[4] Ačkoli žalobci ve svém návrhu neuvedli konkrétní soud, k němuž by považovali za vhodné toto řízení přikázat, z jejich požadavku Nejvyšší správní soud dovodil, že navrhují přikázání věci Krajskému soudu v Brně. Bydliště žalobců se totiž nachází v obci K. ve Zlínském kraji (v bývalém okrese Kroměříž), tudíž v obvodu Krajského soudu v Brně. Přikázání věci tomuto soudu (pro případ, že Nejvyšší správní soud návrh nezamítne) ve svém vyjádření navrhovala rovněž žalovaná.

[5] Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud „*věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.*“ Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 - 26, uvedl, že tento postup představuje výjimku z ústavní zásady zákonného soudu a soudce a rovněž ze zásady trvání místní příslušnosti (*perpetuatio fori*). Z tohoto důvodu je třeba k delegaci vhodné přistupovat pouze v ojedinělých a odůvodněných případech.

[6] Přikázání věci jinému soudu z důvodu vhodnosti tak nemůže odůvodnit pouze to, že žalobce pobývá v obvodu jiného krajského soudu, než který je místně příslušný podle § 7 odst. 2 s. ř. s. (např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 10. 2003, č. j. Nad 103/2003 - 40). Zmíněný „důležitý důvod“, na nějž pamatuje citovaný § 9 odst. 2 s. ř. s. ve svém závěru, však může spočívat v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. V usnesení ze dne 20. 4. 2006, č. j. Nad 11/2006 - 36, Nejvyšší správní soud vyslovil, že zdravotní stav žalobce odpovídající plné invaliditě je důvodem pro přikázání věci krajskému soudu, v jehož obvodu má žalobce bydliště. V usnesení ze dne 23. 3. 2005, č. j. Nad 23/2005 - 41, shledal Nejvyšší správní soud podmínky pro delegaci vhodnou v případě těhotné žalobkyně, která nebyla pro narušení statiky hrudně bederní páteře schopna delšího sezení či chůze.

[7] Z návrhu žalobců i ze spisu předloženého městským soudem, jakož i z úřední činnosti je kasačnímu soudu známo, že žalobkyně trpí závažným onemocněním trávicího traktu (Crohnova choroba), jež jí znemožňuje cestovat na delší vzdálenosti a zapříčinilo vznik její invalidity, k čemuž se v nedávné době připojilo onemocnění v podobě pásového oparu spojené se zánětem nervů jedné z dolních končetin. Žalobkyně není v řízení zastoupena, a proto bude-li chtít realizovat své právo nahlížet do spisu či účastnit se jednání, bude tak muset učinit osobně. Z předložených lékařských zpráv však vyplývá, že ani tohoto není žalobkyně patrně schopna pro své hluboce podprůměrné kognitivní schopnosti (případné procesní řešení této skutečnosti však bude teprve předmětem rozhodování krajského soudu v rámci posouzení návrhu na ustanovení zástupce žalobkyni

pro řízení o žalobě). Nejvyšší správní soud proto považuje za vhodné přikázat věc Krajskému soudu v Brně. Žalovaná má totiž v Brně pobočku (která vydala rozhodnutí, proti němuž nyní žalobkyně brojí) a vedení řízení u Krajského soudu v Brně pro ni tak nebude nijak problematické. Shodný názor ostatně vyjádřil Nejvyšší správní soud ve výše zmíněných usneseních ze dne 1. 11. 2017, č. j. Nad 309/2017 – 184 a ze dne 21. 3. 2018, č. j. Nad 51/2018 – 106, v nichž řešil skutkově i právně obdobnou věc týkající se žalobkyně. V nynější věci proto neshledal důvody, pro které by se měl od závěrů v citovaných usneseních uvedených odchýlit. Je třeba podotknout, že žalobce sice neosvědčil svůj tvrzený zdravotní stav, přinejmenším nikoli v takové míře, jež by měla vést ke kladnému rozhodnutí o návrhu delegace vhodné. Jelikož však Nejvyšší správní soud shledal důvody k delegaci již ve vztahu ke zdravotnímu stavu žalobkyně, není uvedený deficit na překážku vyhovění žádosti žalobců jako takové.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2018

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu